

Estelrich

ANTHONY GARNER

Gràcies a una crònica de Joan Safont a la revista digital Núvol m'assabento que la setmana passada es va celebrar a la Fundació Josep Pla de Palafrugell una jornada dedicada a Joan Estelrich. Em fa ràbia no haver-hi assistit, però és que no vaig saber que es feia. A mi els personatges savis, contradictoris i de vegades cantelluts com Estelrich (Felanitx, 1876-París 1958) em fascinen i em fan venir ganes de conèixer-los més a fons. Observin com el presenta en Safont: "Intel·lectual de vocació clàssica i vida romàntica, viatger de l'humanisme d'entreguerres, lector de Kierkegaard i Leopardi, assagista, home d'acció poc dotat per a l'especulació filosòfica, espiritualista, adolescent crescut en l'integritat entre Mallorca i Menorca, intent d'escriptor burgès,

fascinat pel poder, deixeble i enemic de Xènius, amic de Josep Pla, a sou de Francesc Cambó, nacionalista català, iberista, conservador, director de la col·lecció Bernat Metge, difusor de Catalunya a l'exterior, diplomàtic, europeista, amic dels grans intel·lectuals d'entreguerres, bon vivant, faldiller, dietarista fabulós i oceànic, col·leccionista d'amants i projectes fracassats, "despulla de la guerra civil" en un món de decadència de l'intel·lectual públic, "provinciano enamorado de Europa, cursi y grandiloqüente", diputat, col·laboracionista amb els rebels, representant de l'Espanya franquista a la Unesco, enamorat de la gran vida, fascinant, seductor..." Més endavant Safont recorda que algú va dir d'ell, d'aquest home que va fer tant pel país abans de la guerra, que va ser "el pitjor dels catalans de Franco". Quina peça. En Safont suggereix que Estelrich necessita algú que li escrigui la biografia. Li insinua que podria ser ell mateix, però el tenim ocupat amb la vida d'un altre personatge de pes. Potser algú dels que van intervenir en la jornada: Jordi Amat, Sílvia Coll Vinent, Josefina Salord, Antoni Martí Monterde o Andreu Manresa, periodista mallorquí i estelrichià apassionat. El "seductor" Estelrich té tota aquesta gent seduïda, i molta d'altra. Safont afirma que la publicació dels seus Dietaris, l'any 2012, va causar sensació. A mi me'n va causar. Informa que s'han trobat més escrits seus. Ja els estic esperant.

Valentí Puig va intervenir en la jornada. Va dir que al contrari d'aquell "món d'ahir" del qual Estelrich va ser protagonista actiu, ara estem situats en l'"hegemonia de la banalitat". Sempre ens renyen. I com que no diuen noms, mireu a dreta buscant els "banals" i pensant si no som nosaltres. Com sempre, hi deu haver de tot. Es tracta de trobar els Estelrich del món d'avui.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/737591-estelrich.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss